

# РЕШЕНИЕ

№ 24430

гр. София, 17.06.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в**  
публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Терзиев**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **13063** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДСТВЕНА И ТЪРГОВСКА КООПЕРАЦИЯ „ЕДИНСТВО - 93“ (ВПТК „ЕДИНСТВО - 93“), с адрес за кореспонденция [улица], [населено място], общ. Л., обл. П., срещу Решение № Ж-1026/19.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката, чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка е чл. 154 от ГПК, Комисията се е произнесла по преписка, образувана по жалба с вх. № Е-13-62-109/29.07.2025 г., като е прекратила административното производство, образувано по жалбата на Кооперация ВПТК „ЕДИНСТВО - 93“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, като недопустимо за разглеждане по същество от КЕВР.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. В тази връзка, ВПТК „Единство-93“ оспорва извода за липса на компетентност, формиран в решението, като приема, че компетентността на КЕВР да се произнесе по искането за обезщетяване на материални вреди произтича от чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ). В жалбата е посочено също, че според ВПТК „Единство-93“ в случая е налице виновно поведение на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, както и причинно следствена връзка между причинените вреди и поведението на електроразпределителното дружество. Жалбоподателят моли да бъде отменено, като

незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР и му бъдат присъдени разноските по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. По делото е депозирано становище от жалбоподателя, с което е заявено, че се поддържа жалбата по съображенията изложени в нея и се моли опорния акт като неправилен да бъде отменен. Претендират се разноски.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрисконсулт П., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД /ЕРД/, редовно призована, се представлява от юрисконсулт, който поддържа жалбата и моли оспорения акт като незаконосъобразен да бъде отменен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Административен съд София град, III отделение, 60 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-13-62-109/29.07.2025 г., подадена от Кооперация „ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДСТВЕНА И ТЪРГОВСКА КООПЕРАЦИЯ „ЕДИНСТВО - 93“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД относно отказ на ЕР дружество да ѝ възстанови претърпени материални щети. Кооперацията претендира, че на 07.07.2025 г. в имот, находящ се на адрес: [населено място], местност Горно ливаде, общ. Л., обл. П., вследствие на преплитане на проводници е възникнал пожар, който е унищожил 56 тона пшеница.

За изясняване на случая с писма изх. № ERMZ-OUT-2950/29.07.2025 г. и № ERMZ-OUT-3077 от 07.08.2025 г. ЕРД е предоставило становище.

В становището на ЕРД е посочено, че съгласно информационната система на ЕРД през по-горе посочения имот преминава въздушен електропровод (ВЕЛ) 20 kV „Импулс“ от п/ст „Л.“. П/ст „Л.“ е собственост на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, а ВЕЛ 20 kV „Импулс“ е собственост на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

На 09.07.2025 г. ВПТК „ЕДИНСТВО - 93“ е подала писмена жалба за претърпени вреди до ЕРД, регистрирана с вх. № 100000171970, съгласно която на 07.07.2025 г. вследствие на силен вятър са се преплели проводници по ВЕЛ „Импулс“, възникнала е искра и се е подпалила и изгоряла „неожъната пшеница“ в местност Горно ливаде, землището на [населено място], общ. Л., обл. П.. Според ВПТК „ЕДИНСТВО - 93“ пожарът е възникнал от искра след преплитане на проводници на небезопасен стълб от разделителни изолатори.

Двете страни са се договорили представители на ЕРД да посетят горецитирания обект на 15.07.2025 г. и тогава са съставили Констативен протокол (КП), в който е описано, че е налице опожарена земеделска земя. КП е подписан от г-н С. М. и от служители на ЕРД.

С писмо по електронната поща на 18.07.2025 г. ЕРД е уведомило ВПТК „ЕДИНСТВО - 93“, че причините за липсата на електрозахранването в района на 07.07.2025 г. са лошите метеорологични условия (бури, силни пориви на вятъра). ЕРД е посочило, че съгласно чл. 49 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (Общите условия, ОУ) електроразпределителното дружество може временно да преустанови преноса на електрическа енергия при повреди в електрическите мрежи и съоръжения по независещи от ЕРД причини за предотвратяване на непосредствена опасност за здравето и сигурността на хора и съоръжения, поради което счита, че липсва основание за изплащане на щети и като следствие, искането за обезщетение не е удовлетворено.

В изпратеното до Комисията писмо от 07.08.2025 г. ЕРД е приложило справка от Дневник за смущенията и нарушенията в електроразпределителната мрежа за 07.07.2025 г. и от нея е установено, че е регистрирано непланирано прекъсване на електрозахранването на извод 20 kV „Импулс“ с начало 20:09 часа, с обща продължителност 13 (тринадесет) минути, а като причина е отбелязано „Бури (силен вятър)“.

В допълнение ЕРД е посочило, че за 07.07.2025 г. по извод 20 kV „Импулс“ не е регистрирана повреда и не са постъпвали други жалби и сигнали от клиенти в района на населеното място за проблеми с електрозахранването. Сечението на проводниците от ВЕЛ „Импулс“ в участъка, преминаващ над горепосочения имот, е 95 mm<sup>2</sup> и не са били монтирани дистанционери, защото не са били установявани нарушения по отношение на габаритите и регулацията на проводниците. По данни от електроразпределителното дружество ВЕЛ 20 kV „Импулс“ е бил изграден преди 1999 г. и ЕРД е титуляр на сервитутните права върху имотите, през които преминава електропроводът. За енергийни обекти, съществуващи към 16.07.1999 г. - датата на влизане в сила на Закона за енергетиката и енергийната ефективност (ЗЕЕЕотм.), сервитутните права възникват автоматично ex lege (по силата на закон). Съгласно § 26 от Преходни и заключителни разпоредби (ПЗР) на Закона за енергетиката възникналите по силата на ЗЕЕЕ (отм.) сервитутни права запазват действието си. Размерите, разположението и специалният режим за упражняване на сервитутите се определят в Наредба № 16 от 09.06. 2004 г. за сервитутите на енергийните обекти. Според чл. 7, ал. 1, т. 5 и Приложение № 5 от Наредбата за въздушна електропроводна линия СрН - 20 kV, за която сервитутите са възникнали по силата на ЗЕЕЕ (отм.) и § 26 от ПЗР на Закона за енергетиката, сервитутната зона при трасе извън населени места и земеделски земи е по 10 метра от оста на електропровода.

ЕРД излага становище, че за реализиране на договорна отговорност се изисква нарушение, което да е извършено виновно, а настъпилите вреди да са пряка и непосредствена последица от неизпълнението, както и същите да могат да бъдат предвидени. В тази връзка, доколкото от страна на ЕРД не е налице извършено виновно нарушение, не са налице предпоставките за реализиране на имуществена отговорност за претендирани материални щети и като следствие, искането за обезщетение не е удовлетворено.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-1379 от 10.11.2025 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 325 от 19.11.2025 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и

фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното Решение № Ж-1026/19.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката, във вр. с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 154 от ГПК, Комисията се е произнесла по преписка, образувана по жалба с вх. № Е-13-62-109/29.07.2025 г., като е прекратила административното производство, образувано по жалбата на ВПТК „ЕДИНСТВО - 93“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, поради недопустимост за разглеждане по същество от КЕВР.

По делото е приобщена административната преписка и представени към жалбата доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на клиенти, съответно ползватели на мрежи срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, съответно срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията на енергийните дружества по ЗЕ. Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на споровете се уреждат в Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). При проверка на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея - чл. 144 от НЛДЕ.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден в законоустановената писмена форма, съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното решение. Изложени са съответните установени факти, ясни и непротиворечиви са направените правни изводи, позволяващи да се изведе волята на административния орган за издаване на акт с посоченото съдържание.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата.

Административното производство по жалбата на ВПТК „Еднство-93“ е проведено при спазване на процедурата, предвидена в чл. 145 от НЛДЕ, а именно: след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, както и са приложени събраните по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени и внесени за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от КЕВР в закрито заседание. В следствие на това, КЕВР е постановила Решение № Ж-1026 от 19.11.2025 г. Решението е прието с два гласа „за“ на членовете на КЕВР със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол.

Обжалваното решение е постановено и в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Разпоредбата на чл. 76, ал. 4, т. 2 ЗЕ предвижда, че КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че неправилно КЕВР е определила предмета на спора.

Предметът на спора в административното производство, образувано по жалбата на ВПТК „Еднство-93“, разгледан от КЕВР е претенцията на жалбоподателя за изплащане на обезщетение от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за нанесени имуществени вреди, произтичащи от обстоятелства настъпили на 07.07.2025 г. и описани от ВПТК „Еднство-93“ и от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, а именно: лоши метеорологични условия, преплитане на проводници на въздушна електропроводна линия (ВЕЛ) „Импулс“, пожар, непланирано прекъсване на електрозахранването прекъсване на електрозахранването от ВЕЛ „Импулс“. Жалбоподателя ВПТК „Еднство-93“ счита, че тези обстоятелства, са достатъчни да обосноват вина на електроразпределителното дружество и причинно- следствена връзка между поведението на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и настъпилите имуществени вреди. А другата страна, „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД твърди, че не е налице виновно поведение, тъй като не са установени нарушения на габаритите и регулацията на проводниците на ВЕЛ „Импулс“. Излага също твърдения, че не е регистрирана повреда на 07.07.2025 г. на ВЕЛ „Импулс“.

Горните обстоятелства изложени от страните са обсъдени от КЕВР в Решение № Ж-1026 от 19.11.2025 г. и административният орган е приел, че няма правомощия да се произнася по претенция за обезщетяване на имуществени вреди. В тази връзка в процесното решение е

посочено, че за доказването на основателността и размера на вредата, както и за установяване на виновното поведение е налице предвиден специален ред в чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс и спора следва да се разреши по този ред, а не от КЕВР.

В решенията си по чл. 22 ЗЕ по жалба на засегнат субект КЕВР извършва административен контрол спрямо дейността на оператори на преносни и разпределителни мрежи. Тя разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката. Комисията е компетентна да им укаже изпълнението на техни, произтичащи от закона или от други правнообвързващи актове, административни задължения.

Следва да се има предвид, че КЕВР, макар и да е регулаторен орган в сектор „Енергетика“, няма неограничени правомощия да се произнася по всички спорове, по които страна е дружество, лицензирано да осъществява дейност в енергетиката, в случая дейността „разпределение на електрическа енергия“. Нащо повече, правомощията на КЕВР са конкретизирани в чл. 21 и чл. 22 от ЗЕ. Налага се извода, че правомощията на Комисията при произнасяне по жалби по чл. 22 от ЗЕ срещу действия на електроразпределителните дружества се изчерпват с това да провери, дали в хода на конкретното производство са спазени императивните изисквания на ЗЕ и приложимата подзаконова нормативна уредба. Комисията няма законови правомощия да се намесва в облигационните отношения между енергийните дружества и техните клиенти, да изследва наличие на виновно поведение на правните субекти, съответно да установява основателност на претенция за вреди.

Безспорно е, че Комисията е орган, който регулира дейността „разпределение на електрическа енергия“ по повод издадената лицензия на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД. Съгласно Закона за енергетиката административният орган има правомощия да се произнася по повод жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на разпределителни мрежи, свързани с изпълнение на задълженията по ЗЕ. В конкретния случай обаче, жалбоподателят претендира изплащане на обезщетение във връзка с твърдени нанесени материални вреди.

Искането за заплащане на обезщетение е инкорпорирано в Общите условия на договорите за използване на разпределителните мрежи на ЕРМ Запад. За да бъде доказана причинно-следствена връзка между твърдяната вреда и нарушение или неизпълнение на законово задължение на електроразпределителното дружество, следва да се проведе производство по пълно и главно доказване на спорните за страните факти и обстоятелства и компетентен е граждански съд.

Комисията за енергийно и водно регулиране не е компетентният орган нито за проверка на нанесените вреди, чието количество и чиято стойност са описани от жалбоподателя, нито е правораздавателен орган, който може да докаже действително настъпилите вреди и тяхната причинно-следствена връзка.

В този смисъл искането на жалбоподателя да бъде извършена проверка и вследствие на констатациите по нея да му бъде изплатено дължимото се обезщетение, не може да бъде предмет на отношенията с КЕВР, а следва да се отнесе до гражданския съд.

От изложеното се налага извода, че законосъобразно административният орган е

прекратил административното производство поради недопустимост, поредвид нормата на чл. 27. ал. 2, т. 6 АПК, поради наличие на друго специално изискване, установено със закон - в случая - чл. 154 ГПК.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата на ВТПК „Единство-93“ следва да се отхвърли като неоснователна.

По разноските по производството:

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника-КЕВР и заинтересована страна - „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], следва да бъдат присъдени разноски в размер по 200 лв. - 102,26 евро, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 60- ти състав

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДСТВЕНА И ТЪРГОВСКА КООПЕРАЦИЯ „ЕДИНСТВО - 93“, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-1026/19.11.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

**ОСЪЖДА** ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДСТВЕНА И ТЪРГОВСКА КООПЕРАЦИЯ „ЕДИНСТВО - 93“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 102,26 евро.

**ОСЪЖДА** ВСЕСТРАННА ПРОИЗВОДСТВЕНА И ТЪРГОВСКА КООПЕРАЦИЯ „ЕДИНСТВО - 93“, ЕИК[ЕИК] да заплати на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район „В. В.“, В. Т. - Е, [улица], разноски в размер на 102,26 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: